

ע"פ 1679/21 - איתמר שמעוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1679/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המערער: איתמר שמעוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו מיום 24.1.2021 בת"פ 12935-02-17 (כב' סגן הנשיא ב' שגיא).

תאריך הישיבה: ח' באייר התשפ"א (20.04.21)

בשם המערער: עו"ד אשר אוחיון

בשם המשיבה: עו"ד אבי וסטרמן; עו"ד הילה גבאי; עו"ד קרן צבירן

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל למשך 4 שנים שהשית בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו על המבקש, איתמר שמעוני, בת"פ 12932-02-17 (כב' סגן הנשיא ב' שגיא). זאת, עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש על ההכרעה ועל גזר הדין.

עובדות המקרה הצריכות לעניין נוגעות לעבודתו של המבקש כראש עיריית אשקלון בין השנים 2013-2016. לאחר שהמבקש ערך הסכמי פיצוי עם א' ו-ב' על רקע טענות שהמבקש ביצע בהן עבירותמין במסגרת תפקידו כמנכ"ל חברת "אתרים", נדרש לגייס כספים רבים-מעל מיליון ש"ח, בפרק זמן של מספר חודשים. לצורך זאת, על פי קביעת בית המשפט המחוזי, הוא נעזר באחיו עופר שמעוני, ובמעורבים נוספים, בהם שלושה אנשי עסקים - יואל דויד, משה פונטה וגבי מגנזי, ועורך הדין שרון מילר אשר פעל בתחום הבנייה באשקלון באותה תקופה. בית המשפט המחוזי פסק כי המעורביםפעלו לגיוס הכספים תוך היעזרות במקורות שונים. עוד נקבע כי הכספים ניתנו בקשר לתפקידו הציבורי של המבקש ולעיתים גם בשל פעולות סיוע שביצע במסגרת תפקידו זה עבור חלק מהמעורבים, במטרה לקדםאינטרסים כלכליים ועסקיים שונים שהיו להם בתחומי הקבלנות והיזמות בעיר.

נוכח קביעות אלההמבקש הורשע במספר אישומים, הכוללים עבירות לקיחת שוחד, הלבנת הון, הפרת אמונים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה. בגין אלה הושת עליו עונש של 4 שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו); 12 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך 400,000 ש"ח (או 200 ימי מאסר תמורתו) ופסילה מכהונה כחבר מועצה מקומית.

2. בדיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, סניגורו של המבקש שם דגש על כך שלדידו סיכויי קבלת הערעור על הכרעת הדין די גבוהים, וכן ציין כי הוא מעריך שהליך הערעור יפרש על פני פרק זמן ממושך. זאת,לאור העובדה שהוגשו שלושה ערעורים נגדיים על פסק הדין, הכוללים גם בקשות להחלפת ייצוג. עוד נטען כיהמבקש עמד בתנאי השחרור שלו לאורך ניהול ההליך בבית משפט קמא ולכן לא מתעורר חשש לפגיעה בניהול ההליכים גם במצב שבו יוחלט להורות על עיכוב עונשו.

המשיבהמצדהטוענתשהערעורעובדתי,ונשעןעלקביעותמהימנות- בהן לא נוהגת ערכאה זו להתערב. כמו כן, נסיבות המקרה, לשיטתה, לא עומדות בקריטריונים שנקבעו בפסיקה למתן הוראה על עיכוב ביצוע ועל כן יש לדחות את הבקשה.

3. אמות המידה להכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע עונש נקבעו בהרכב מורחבבפרשת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"דנד(2) 241 (2000)). יש לשקול, מצד אחד, את אמון הציבור ברשויות האכיפה ומנגנון המשפט הפלילי. שיקול זה תומך בתוצאה של אי מתן עיכוב ביצוע לעונש המאסר. לצד זאת, יש לשקול גם את חשיבות השמירה על זכות הערעור, ולמנוע מצב בו זו תפגע עקב אי מתן עיכוב ביצוע. שיקול זה עשוי לדרוש הערכה מסוימת של סיכויי הערעור על הכרעת הדין. בית המשפט הדן בבקשה לעיכוב ביצוע לא מנהל הליך ערעור זוטא. אולםגם במסגרת בחינת בקשה מעין זו ובמקרה המתאים, עליו לתת את הדעת גם לסיכויי קבלת הערעור.במקרה דנן הועלו טענות רבות ושונות נגד הכרעת הדין. בנסיבות המקרה מצאתי לנכון לבחון עניין זה במגבלות המאפיינות בקשות עיכוב ביצוע. בהקשר האמור, נכון הוא כי בית המשפט יתייחס לאורך תקופת עונש המאסר, חומרת המעשה והנסיבות הרלוונטיות של העושה.

הערעור שהגיש המבקש, כמוזכר, מופנה נגד הכרעת הדין וגזר הדין.ביתמשפט המחוזינימקאתהכרעתדינו על פנימעל 300 עמודים. המבקש הורשע במספר אישומים שונים, ובעבירות חמורות הנוגעות לתפקידו כנושא משרה ציבורית. הושת עליו עונש מאסר בפועל למשך 4 שנים, בניגוד לתקופת המאסר שנגזרה על אחיו - העומדת על 14 חודשי מאסר בפועל. אולם בעניין זה יוזכר כי הוא החוט המקשר בין המעורבים השונים בפרשה, והוא זה שעמד במרכז. מכאן שאין דינו כדין המעורבים האחרים.

על פני הדברים העיון בנימוקי הערעור מגלה כי הוא כולל הסתייגויות שונות מן הממצאים העובדתיים שקבע בית המשפט המחוזי בהכרעת הדין. כידוע, בשיטתנוישנו הכלל לפיו אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בסוגיות כגון דא. נימוקי הערעור מעלים טענות שונות ביחס להתמלאות יסודות עבירות השוחד, מידת מודעותו של המערער לתמונה הכללית ושאלת הוכחת הכוונה הפלילית הנדרשת להכרעה מעל ספק סביר בעבירות השונות בהן הורשע, בין היתר. טענות אלו, טענות בחובן סוגיות משפטיות. אך עדיין, הזיקה לממצאים העובדתיים שנקבעו בולטת. שוב נזכיר, כי אין בכך כדי להביע עמדה לגבי סיכויי קבלת הערעור לכשישמע בדיון בפני הרכב. עם זאת, בשקלול נסיבות העניין בכללותן, לא השתכנעתי כי יש מקום להיעתר לבקשת הסניגור. בהינתן זאת, ונוכח המעשים והעבירות שנקבעו ביחס למערער וכן תקופת המאסר שהושתה עליו, אין בערעור על גזר הדין כדי לגרוע מן המסקנה שהוצגה לעיל.

4. הבקשה נדחית. על המבקש להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"רניצן, ביום 1.6.2021, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ד באייר התשפ"א (6.5.2021).

ש ו פ ט